

[Valdemar Thomsen.]

drives Fiskeri med Kuttere, maa disse nødvendigtvis have en Basis; man kan ikke med de Kuttere, som de danske Fiskere raader over, drive Fiskeri ved Grønland uden at have en solid Basis.

Det ærede Medlem oplyste, at Helleflynderen var fisket op. Ogsaa i den Henseende tror jeg nok, det ærede Medlem er forkert underrettet, for, saa vidt mig bekendt, gælder det ogsaa med Hensyn til den Fisk, at den er flyttet ud paa dybere Vand, men at den endnu i stor Udstrækning fiskes ved Grønland. Det er i hvert Fald sagt mig, at der opholder sig store Helleflynder-Ekspeditionsskibe, som med godt Resultat driver Fangst i Farvandene omkring Grønland.

Til Slut advarede det ærede Medlem mig imod, som han sagde, at villede vedrørende disse Forhold. Det synes næsten, som om det er en Forbrydelse, at vi menige Medlemmer blander os i Forhold, som vedrører Grønland. Det er, som om det ærede Medlem vil sige til mig, at i den Henseende skal Grønlandsudvalget og Monopolstyret nok sørge for det fornødne, og det maatte de ogsaa for min Skyld hellere end gerne, hvis de bare vilde gøre det godt. Men det gør de desværre ikke.

Jeg vil slutte med at spørge det ærede Medlem, om det virkelig kan kaldes at villede, naar jeg, som jeg har gjort i dette Tilfælde, henviser til en fiskerikyndig Mand, som har aarelange Erfaringer netop med Hensyn til Fiskeriet paa Grønland, og henviser til, hvad en saadan Mand mener om Forholdene.

Victor Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Samuelsen, hvis vanskelige Stilling i denne Sag vi alle kender, og som vi alle efter Evne tager Hensyn til, fremsatte her en Udtalelse, som jeg fandt var lidt ejendommelig. Han sagde noget om, at Nordmændene oppe ved visse Fiskepladser havde vist sig betydeligt mere elskværdige mod Færingerne end Grønlænderne og derunder de Danske i Grønland. Jeg vil antage, at det er en mindre vel overvejet Udtalelse. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at der fra Grønlands Styrelse har været en udpræget god Vilje til at imødekomme Færingerne saa langt, som man mente at Hensynet til den grønlandske Befolkning paa nogen Maade tillod det. Og mig bekendt har Færingerne overalt i Grønland, hvor de lejlighedsvis er kommet i Land og har søgt Hjælp, fundet denne Hjælp. Det er mig ogsaa bekendt, at der fra de danske Ekspeditionsskibe paa

en lang Række Omraader er ydet Færingerne en meget værdifuld Hjælp. Jeg vilde have fundet det heldigt, om det ærede Medlem havde fremhævet det ved denne Lejlighed. Vi Danske hernede fra, der har været paa Færøerne, kan ogsaa tale med om, at Forholdene deroppe ikke altid har været præget af Elskværdighed. Men hvorfor skal vi komme ind paa at drøfte det? Lad os hellere lade de Ting ligge. Det er ikke det, der tjener det heles Interesse. Og det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at der lejlighedsvis er ydet Støtte til Foretagender paa Færøerne, som ikke har været alt for vellykkede. Men mon ikke det ærede Medlem selv har noget Medansvar for det og har været en lille Smule for ivrig paa det Punkt? Ogsaa det skal jeg imidlertid glide let hen over.

Naar det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby fremsatte en Udtalelse, som jeg maa sige meget blidt kan karakterisere som usømmelig, nemlig den, at han ved ikke, hvilke Interesser Rigsdagens Grønlandsudvalg varetager, men det er i hvert Fald ikke Grønlændernes, saa vil jeg dertil sige, at Rigsdagens Grønlandsudvalg — og jeg tror, jeg har Lov at tale paa alle Medlemmernes Vegne — altid har stræbt at varetage Grønlændernes Interesser, saa langt vore Evner nu rakte til det. At der nu dukker en Mand op, der efter et kortvarigt Besøg paa Grønland viser sig os andre ganske overlegen i Kendskab til Forholdene og i Bedømmelsen af dem, det maa han ikke regne os til Last; vi er ikke alle lige rigt udstyret fra Naturens Haand, vi er ikke alle udstyret med den intuitive Evne til uden nærmere Studium at se, hvad der er det rette, og forstaa, hvad der er den grønlandske Befolknings Interesse, og det er jo en Skælm, der giver mere, end han har. Vi andre har kun gjort det, at vi i nogle Aar har beskæftiget os med disse Sager, læst meget om dem, hørt meget om dem, berejst Landet — for mit Vedkommende 5 Gange. Men hvad hjælper det alt, naar man bliver stillet over for en saadan Konkurrence som den, vi her er kommet ud for? Dér maa man give op, og jeg gør det.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at Fisken vandrede overalt i Verden. Ja, det er vi fuldkommen enige om. Naar han videre sagde, at den altid har opholdt sig i Nærheden af Grønland, er det derimod ikke rigtigt, i hvert Fald har den saa opholdt sig paa Steder, hvor Fiskerne ikke har kunnet finde den; for det haves der aarelang Erfaring for, at man forgæves har søgt at fange noget deroppe.